

Det vil i Reglen blive de større Statteydere, der komme til at bære Stattebyrden til Fordel for de mindre, men det er ganske vist et Forhold, der, som man siger, kan passere, idet det her som i saa mange andre Tilfælde bliver de mere Bemidlede, som maa bære de større Byrder for de mindre, og jeg for mit Vedkommende skal ikke her reise nogen Indvending herimod. Det er imidlertid klart, at den Fordel, som Byerne have af Indkvarteringen, kun er saa længe tilstede, som Militæret garnisonerer i Byerne, men at den vil forsvinde i samme Dieblit, som Militæret kaserneves. Det er klart, at den Fordel, som Borgerne omkring i Byerne kunne have af, at de Militære bo hos dem, vil forsvinde i det Dieblit, de Militære komme paa Kaserne, hvor de have egen Økonomi, og hvor ogsaa mange Lokaliteter, som nu leies af Byens Befolkning, skaffes tilveie. Jeg finder det fra et militært Standpunkt fuldkommen berettiget og ønskeligt, at de Militære kaserneves, og jeg finder tillige, at det ogsaa i andre Retninger er heldigt. Jeg tror, at det Samliv, eller det, at alle de unge Mænd, der skulle være Soldater, af hvad Samfundsklasse de nu ere, komme ind paa Kasernen og der komme til at leve under samme Vilkaar og faae den samme Behandling, er heldigt, idet det udvikler den Lighedsaand, der bør herske i vort Folk og i Armeen. Jeg tror ogsaa, at det er ulige lettere ved Kasernelivet at vænne de unge Soldater til Disciplin og Orden, Ring, der ere af den største Betydning og Vigtighed for en Arme. Jeg finder altsaa, at det baade fra et militært Standpunkt og ogsaa i andre Retninger er i høi Grad ønskeligt, at Militæret kaserneves; men da i dette Spørgsmaal Statens og de almindelige Interesser paa en Maade kollidere med de kommunale, maa jeg hævde, at det ikke er Kommunernes, men Statens Pligt at sørge for Militærets Kaserner i Byerne udenfor Kjøbenhavn. Der er saa meget mindre Grund for Kommunerne udenfor Kjøbenhavn til at overtage denne Opgave, som dette som bekendt er Statens Opgave her i Kjøbenhavn. Vi unde Kjøbenhavn meget gjerne Friheden for denne Byrde, vi beklage kun, at vi ikke have den samme Fritagelse. Det er bekendt, at en tidligere Krigsbestyrelse har afsluttet Overenskomster med flere Garnisonsbyer, hvis Følge Kommunerne skulde opføre store og kostbare Kaserner og andre af den Slags Etablissementer, som benyttes af det deroerende Militær. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa, ved hvilke Midler disse Overenskomster ere komne i Stand, det er mig tilstrækkeligt at have udtalt, at jeg er enig i, at det er ønskeligt, at Kasernerne finder Sted ogsaa udenfor Kjøbenhavn, og at de kommunale Raad ere gaade ind paa at afslutte disse Kontrakter; men hvad jeg finder mindre heldigt, og med Hensyn til hvilket jeg haaber, at dette Things Flertal vil være enig med mig, er, at disse Byrder,

der saaledes ere lagte paa de enkelte Kommuner, bør Statskassen hjælpe dem til at bære, thi de ere næsten overvældende; det gjælder her om store Summer, som skulle udredes, og under de nuværende Forhold er det i høi Grad vanskeligt at skaffe de fornødne Penge tilveie. Jeg tror, at der er al Anledning til under denne Lovs videre Behandling at søge en Bemyndigelse for Regjeringen til at forsvække de Kommuner, hvorom der er Tale, med et Laan f. Ex. af Indkvarteringsfonden, hvilken Fond jo netop er indstiftet i den Hensigt at lette Indkvarteringsbyrden og Udsvøvelsen af Kontrakter, som ere afsluttede, vedrørende dette Forhold, og tillige haaber jeg, at der fra Regjeringens eller fra den lovgivende Myndigheds Side enten ved en Garnisonslov eller paa anden Maade vil blive givet de paagjældende Kommuner en Garanti for, at de Penge, som nu anvendes til Fordel for Militæret, ikke i Tilfælde af Forlægning af Garnisonerne skulde være spildte for Kommunerne. — Efter paa denne Maade maaffe noget længe at have tilladt mig at opholde det ærede Thing med Spørgsmaal, som nærmest vedrøre Kjøbstedernes Interesse, skal jeg tillade mig at fremdrage et andet Spørgsmaal, som i Modsetning hertil vedrører en anden stor Interesse heri Landet, nemlig Agerbruget. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der, navnlig under vor nuværende høist gunstige finansielle Status, ikke for Staten maatte være Anledning til paa langt kraftigere Maade, end hidtil har fundet Sted — ja, jeg vil sige paa en helt anden Maade end den, der hidtil har været anvendt — at støtte Dyrkningen af Sukkerroer heri Landet. At jeg har faaet Leilighed til at beffjæstige mig med denne Sag, finder sin naturlig Forklaring deri, at en af de Roesukkerfabriker, som eksistere i Landet, findes i den By, hvor jeg hører hjemme; det er derfor kommet helt naturligt, at jeg har haft Leilighed til at gjøre mig nærmere bekendt med denne Fabrikations Forhold, og at jeg har haft Anledning og Leilighed til at samtale om Sagen med Mænd, der ere ligesaa personlig uinteresserede i Spørgsmaalet som jeg, og som vistnok uden Overdrivelse kunne kaldes vort Lands mest intelligente og energiske Landbrugere. Hvad jeg vil bede det høie Thing at have Opmærksomheden henvendt paa i nogle Dieblitte, er øst af denne Rilde og af en hos mig aldeles rodfæstet Overbevisning om Rigtigheden af, at Staten gjør noget Alvorligt for denne Industri. Naar jeg tillod mig før at fremhæve Statens gunstige finansielle Status, maa jeg nu gjøre opmærksom paa, at man vilde gjøre sig skyldig i en Feilslutning, hvis man troede, at dette uden videre kunde overføres paa Nationens finansielle Status, paa den nationale Velstand i det Hele. Statens Finantser og Nationens Finantser staa ikke i og for sig i ubetinget Sammenhæng; det er forskjellige Faktorer, som ere bestemmende for hver især, og jeg